

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 18-10-11847 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

מספר פל"א 254053/2018

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים:

1. אביבה דהן ת"ז 053512778 – עניינה הסתיים
2. ליהיא מלכה בן דניאל ת"ז 201132818
3. אורנה אקבלי ת"ז 024524795 – עניינה הסתיים
4. בתיה דניאלי ת"ז 058717604

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד עדי אורן
ב"כ הנאשמת 2 – עו"ד עומר בללי
הנאשמת 2 – התייצבה

גזר דין [נאשמת 2]

כתב האישום המתוקן

1. הנאשמת (נאשמת 2 בכתב האישום), ילידת 1990, הורשעה על פי הודאתה ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות אלימות שביצעה כלפי פעוטות תוך כדי עבודתה בגן ילדים. לאחר שכתב האישום תוקן הודתה הנאשמת והורשעה במסגרת האישום הראשון והשני **בריבוי עבירות תקיפה**, באישום השלישי הורשעה בעבירת **תקיפה**, באישום השישי הורשעה בעבירת **תקיפה ובאישום השביעי הורשעה בעבירה של תקיפה על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש ובריבוי עבירות תקיפה**, עבירות לפי סעיף 379 ו-368ב(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. כתב האישום הוגש נגד שלוש נאשמות נוספות במסגרת אותה פרשה. **נאשמת 1**, ילידת 1955, הורשעה על פי הודאתה ובמסגרת הסדר טיעון: באישום הראשון בעבירה של **תקיפה על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש ובריבוי עבירות תקיפה**. באישום השלישי הורשעה בעבירה של **תקיפה על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש ובריבוי עבירות תקיפה**, באישום הרביעי הורשעה **בריבוי עבירות תקיפה**, באישום החמישי הורשעה בעבירת **תקיפה**, באישום השביעי הורשעה **בריבוי עבירות תקיפה על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש ובריבוי עבירות תקיפה**. דינה נגזר ביום 28.04.21 ונגזרו עליה 16 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. **נאשמת 3** הודתה בעובדות המקימות עבירה של **סיוע לתקיפה**, לפי סעיף 379 יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בפסק דין מיום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 18-10-11847 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

- 1 23.06.21, מצאתי להימנע מהרשעתה בדין ולחייבה בביצוע 180 שעות של"צ לצד צו מבחן ותשלום
- 2 פיצוי. נאשמת 4, ילידת 1964, הורשעה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של אי קיום חובת דיווח לפי
- 3 סעיף 368ד(ג) יחד עם סעיף 368א לחוק. המשך הדיון בעניינה קבוע ל-29.12.21 לצורך קבלת תסקיר
- 4 שירות מבחן, וזאת לאחר שהמאשימה הצהירה כי תעתור לענישה צופה פני עתיד ואילו הסנגור יוכל
- 5 לטעון לביטול הרשעה.
- 6 3. אלו העובדות בהן הודתה הנאשמת:
- 7 הנאשמת עבדה כסייעת בגן הילדים "גן מתוק" בגבעתיים. הגן הוא פעוטון המיועד לפעוטות בני חצי
- 8 שנה עד שלוש. הגן נחלק לשתי קבוצות גיל: קבוצת הפעוטות הבוגרים בגן, שכללה 23 פעוטות בני
- 9 שנה וחצי עד שלוש וקבוצת התינוקות, שכללה פעוטות בני חצי שנה עד שנה וחצי.
- 10 בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הועסקה נאשמת 1 כגננת בגן ואילו נאשמות 2 ו-3 הועסקו
- 11 כסייעות בקבוצת הפעוטות. נאשמת 4 היתה שותפה בבעלות בגן ושימשה כמנהלת הגן.
- 12
- 13 מתוקף תפקידן ומפאת גיל הפעוטות, היו הנאשמות אחראיות לשלומם ולחינוכם של הפעוטות,
- 14 בשעות שהללו שהו בגן, כהגדרת סעיף 368א לחוק העונשין התשל"ז – 1977.
- 15 במהלך החודשים מאי – יוני 2018, בהזדמנויות רבות תקפו נאשמות 1-3, ביחד ולחוד, כולן או
- 16 מקצתן, את הפעוטות שלא כדין, בדרכים שונות לרבות בדרך של מכות, דחיפות, צביטות ובעיטות.
- 17 באחדים מהמקרים, גרמו נאשמות 1 ו-2 לפעוטות מכאוב. בתקופה הנ"ל ובמהלך פרק זמן של מספר
- 18 חודשים, השליטה נאשמת 1 בגן אווירה של טרור, ונהגה בפעוטות באלימות מילולית ובכוחניות.
- 19 בנוסף למתואר לעיל, במהלך התקופה, בחלק מהמקרים שיתוארו להלן, נכחו חלק מהנאשמות בגן
- 20 והיו עדות למעשי התקיפה של הנאשמות האחרות ברם, לא מנעו את הפגיעה בשלומם ובבריאותם
- 21 של הפעוטות, לא דיווחו על כך לגורמים הממונים ולא מילאו את חובתן כאחראיות מתוקף תפקידן.
- 22 מבוא זה מהווה חלק בלתי נפרד מכל אישום ואישום בכתב האישום.
- 23 אישום ראשון:
- 24 ביום 23.5.18 בשעה 11:47, בעת שהפעוטות אכלו את ארוחת הצהריים, האכילה נאשמת 2 את
- 25 הפעוטה נ.ד בכפית ו-נ.ד שפכה מעט מן האוכל שהוגש לה. בתגובה, נאשמת 1, שישה בסמוך ל-נ.ד
- 26 והאכילה פעוט אחר, תקפה את נ.ד שלא כדין, בכך שנטלה מ-נ.ד את הצלחת תוך שימוש בכח,
- 27 הסיטה לעברה את עגלת הבקבוקים וזו פגעה בה.
- 28 באותו יום, בשעה 11:12, בזמן שהפעוטות נמו את שנת הצהריים, תקפה נאשמת 2 את הפעוט א.ט,
- 29 על ידי כך שניגשה אל הפעוט, הרימה אותו, והשליכה אותו בגסות לעבר אחד המזרנים הריקים ובעת
- 30 ששכב על המזרן דרכה במכוון על רגלו. בהמשך תקפה נאשמת 2 את הפעוטה כ.מ. על ידי כך שדרכה
- 31 על רגלה במכוון ובעטה בה. מאוחר יותר, ניגשה נאשמת 2 לפעוט ג.ז, שעה שזה שכב על מזרן ותקפה
- 32 אותו על ידי כך שדחפה אותו לעבר הקיר תוך שהיא בועטת בו ודורכת על רגלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

באותו יום, בשעה 12:26, תקפה נאשמת 2 את הפעוט י.ב, בכך שהרימה אותו מעל המזרן, תוך שתפסה בבגדיו, משכה אותו מעלה, ולאחר מכן השליכה אותו בחוזקה לעבר המזרן. לאחר מכן, תקפה נאשמת 2, את הפעוטה א.מ. ששכבה על גבה על המזרן, בכך שאחזה בה והשליכה אותה בחוזקה לעבר מזרן אחר.

אישום 2:

ביום 27.5.18 בשעה 12:34, בעת שהפעוטות נמו את שנת הצהריים, תקפה נאשמת 2, את הפעוטות ל.ל, י.ק ופעוט אחר שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה על ידי כך, שניגשה ל-ל.ל, שעה שזה שכב על מזרן, אחזה בחוזקה בזרועותיו, משכה אותו מעלה, השליכה אותו לעבר מזרן אחר ודרכה בחוזקה במכוון, על רגלו.

לאחר מכן, ניגשה נאשמת 2 ל-י.ק, שעה שזה שכב על מזרן, אחזה בבגדיו והרימה אותו מעלה, אז השליכה אותו חזרה לעבר המזרן. לאחר מכן, הכתה נאשמת 2 את י.ק בישבנו. בהמשך למתואר לעיל, ניגשה נאשמת 2 לפעוט נוסף, שעה שזה שכב על המזרן, ותקפה אותו שלא כדין, על ידי כך שהרימה אותו והשליכה אותו לעבר מזרן אחר.

אישום שלישי:

ביום 28.5.18 בשעה 12:00, בעת שהפעוטות אכלו את ארוחת הצהריים, תקפה נאשמת 1 שלא כדין את הפעוטה א.ג, על ידי כך שהכתה אותה בראשה בתגובה לכך ש-א.ג הקישה על צלחת האוכל שלה. לאחר מכן, נטלה נאשמת 1 מ-א.ג את צלחת האוכל שלה, משכה אותה בחוזקה מהכסא עליו ישבה ודחפה אותה הצידה.

בהמשך למתואר לעיל, תקפה נאשמת 1 את א.ג. שלא כדין וגרמה לה לחבלה של ממש בכך שבעת שהכינה אותה לשינה, דחפה אותה והשליכה אותה לעבר המזרן. עקב מעשיה שלנאשמת 1 נגרם ל-א.ג. מכאוב של ממש והיא יבבה במשך מספר דקות.

בסמוך לאחר המתואר בסעיף 3 לעיל, בשעה 13:40 לערך, תקפה נאשמת 2 את ע.ב, בכך שהתקדמה לעברה, חלצה את נעליה, בעטה בגופה של ע.ב פעמיים.

אישום שישי:

ביום 4.6.18 בשעה 12:35, בעת שהפעוטות נמו את שנת הצהריים, תקפה נאשמת 2 את הפעוט י.ג, בכך שאחזה בחוזקה בגב חולצתו, הניפה אותו, והשליכה אותו בחוזקה בחזרה למזרן עליו שכב.

במועד הנ"ל, בשעה 12:51, תקפה נאשמת 2 שלא כדין את הפעוט י.ב ופעוטה אחרת שזהותה אינה ידועה במדויק למאשימה, בכך שניגשה ל-י.ב, ששכב על המזרן ושיחק עם הפעוטה האחרת, הניפה אותו וזרקה אותו בחזרה למזרן, תוך שהיא בועטת בו על מנת ליישרו על המזרן. בהמשך למתואר לעיל, ניגשה נאשמת 2 לפעוטה הנוספת, הרימה אותה, השליכה אותה חזרה למזרן ודרכה במכוון באמצעות רגלה, על כף רגלה של הפעוטה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 18-10-11847 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

1 במועד הנ"ל, בשעה 38: 14, תקפה נאשמת 2 שלא כדין **פעוט שזהותו אינה ידועה** במדויק למאשימה,
2 בכך שניגשה לפעוט, הרימה אותו והשליכה אותו לעבר מזרן. בהמשך למתואר לעיל, ניגשה נאשמת
3 **2 לפעוט אחר**, שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, ותקפה אותו שלא כדין, בכך שתפסה אותו
4 בחולצתו גררה אותו ודרכה במכוון על רגלו.

אישום שביעי:

5 ביום 5.6.18, בשעה 22: 10, תקפה נאשמת 1 את הפעוטה ר.ט, בכך שהכתה אותה על ידה. במועד
6 הנ"ל, בשעה 52: 11, בעת הכנת הפעוטות לשעת השינה, תקפה נאשמת 1 פעוטה שזהותה אינה ידועה
7 במדויק למאשימה וגרמה לה למכאוב, בכך שהרימה אותה במהירות מהמזרן עליו הילדה שכבה,
8 וזרקה אותה בחוזקה לעבר מזרן אחר.

9 במועד הנ"ל, בשעה 12: 12, תקפה נאשמת 1 את הפעוט ט.נ וגרמה לו מכאוב, בכך שמשכה את ט.נ
10 בחוזקה בידו כלפי מעלה, בעודו שכוב על מזרן, משכה אותו בחוזקה לכיוון המזרנים והשליכה אותו
11 על אחד מהם.

12 בהמשך למתואר בס"ק א' לעיל, במועד הנ"ל תקפה נאשמת 2 את הפעוט ט.נ בכך שהרימה אותו
13 בחוזקה, כך שגופו נע באוויר, השכיבה אותו על מזרן והצמידה ראשו בכוח למזרן עליו הוא שכב.
14 בהמשך, רכנה נאשמת 2 מעל ט.נ, הכתה אותו, ומשכה את רגליו בחוזקה לעברה. בהמשך לכך
15 תקפה נאשמת 2 את הפעוטה א.מ, בכך שתפסה בגופה והפילה אותה למזרן, גררה אותה על המזרן
16 והצמידה את ראשה בכוח למזרן.

17 עוד באותו מועד, בשעה 30: 12 תקפה נאשמת 2 **פעוט שזהותו אינה ידועה** במדויק למאשימה, בכך
18 שהרימה אותו באוויר, הטיחה אותו בחזרה למזרן וחבטה בגופו. בהמשך למתואר לעיל, חזרה
19 נאשמת 2 לפעוט, הרימה אותו בשנית, סובבה אותו באוויר, זרקה אותו לעבר המזרן ולחצה על גופו
20 מספר פעמים עם ידה. עקב מעשיה של נאשמת 2 נגרם לפעוט מכאוב של ממש.

22

הסדר הטיעון, תסקירי שירות המבחן, חוות דעת ועדת אבחון וחוות דעת פסיכיאטרית

23
24 4. ההסדר בין הצדדים לא כלל הסכמות עונשיות ביחס לאף אחת מן הנאשמות. הוסכם כי הנאשמות
25 תופנינה לקבלת תסקיר בשירות המבחן. לגבי הנאשמת שלפני, הצהירה התביעה כי תעתור לעונש
26 מאסר בפועל.

27 5. תסקיר שירות המבחן מיום 21.03.21: הנאשמת כבת 31, רווקה, ללא עבר פלילי, מתגוררת עם אמה
28 ואחותה ועובדת כסדרנית של חברת מזון בסופרמרקט. מאז מעצרה מתמודדת עם חרדה ונוקטת
29 לטיפול. הנאשמת בוגרת 12 שנות לימוד ובעלת תעודת בגרות מקצועית חלקית. בילדותה סבלה
30 מקשיים בתקשורת בינאישית, התקשתה לקרוא קודים חברתיים וחווה פגיעות וקשיי השתלבות.
31 עוד מתוארת מורכבות במשפחת המוצא אשר לא אפרט בשל צנעת הפרט.
32 ברקע לביצוע העבירות שררה, לתחושתה, אווירה לחוצה בגן והיא הייתה נתונה לביקורת מתמדת
33 על תפקודה מצד מנהלת הגן. הנאשמת קיבלה אחריות על מעשיה וביטאה חרטה מילולית, לצד זאת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

- 1 שירות המבחן התרשם כי היא מתקשה להכיר לעומק בחומרת התנהגותה ומתקשה לזהות
2 אלטרנטיבות התנהגותיות בהן יכלה לבחור בדינמיקה שנוצרה בעבודתה בגן. עוד צוין כי הנאשמת
3 ממוקדת במחירים האישיים ששילמה בגין מעשיה.
- 4 שירות המבחן התייחס למידע שהתקבל מן הפסיכיאטרית המטפלת בנאשמת אשר התרשמה כי
5 הנאשמת מצויה בגבול הנמוך של הנורמה מבחינה קוגניטיבית ויש צורך באבחון ובטיפול שיחתי
6 המתאים למצבה. גם המאמנת הרגשית אצלה מטופלת הנאשמת מאז ינואר 2021 התרשמה מהנמכה
7 קוגניטיבית, ניתוק וקושי בוויסות רגשי שמקורם אורגני אך הם מתגברים נוכח ההזנחה והרקע שבו
8 גדלה.
- 9 שירות המבחן התרשם כי הנאשמת עורכת מאמצים לשמור על תפקוד תקין אך מתקשה להסתגל
10 למסגרות, להבין מצבים חברתיים ולהתנהג לפיהם, לשקול את מעשיה ולזהות את תוצאותיהם
11 ולחוש אמפתיה לאחר. קשייה מתגברים במצבי לחץ. הנאשמת הציגה מסמכים המתעדים את
12 הקשיים עמם התמודדה בילדותה אך אין בידי שירות המבחן מידע עדכני ומקיף בעניינה. על מנת
13 להעריך את רמת הסיכון ומרכיביו סבר שירות המבחן כי קיימת חשיבות להמשיך באבחון מקיף
14 בעניינה. שירות המבחן המליץ להפנות את הנאשמת לוועדת אבחון ע"פ סעיף 19 לחוק הסעד –
15 טיפול באנשים על מוגבלות שכלית התפתחותית, תשכ"ט-1969.
- 16 6. בעקבות האמור בתסקיר ולבקשת הסגור הפניתי את הנאשמת ביום 24.03.21, לוועדת אבחון לקבלת
17 חוות דעת בעניינה וכן לקבלת תסקיר משלים.
- 18 7. מועד הוועדה נדחה מפעם לפעם בשל סיבות שונות ובסופו של יום הוגשה חוות דעת מטעם וועדת
19 האבחון ביום 22.08.21. בסיכום חוות הדעת נכתב כי הנאשמת עצמאית לחלוטין בשגרת יומה,
20 מסוגלת למלא משימות מורכבות, משתמשת במשאבי הקהילה, מתבטאת בשפה שוטפת ועשירה,
21 בעלת יכולת הפשטה ונתונים נוספים בסופם נקבע כי היא מתפקדת ברמה שאינה מוגבלות שכלית
22 התפתחותית אלא בטווח הנמוך של הנורמה. כן נוספה התייחסות לקיום הפרעה ראשונית בתקשורת
23 (השאלה אם נמצאת על הרצף האוטיסטי) ונכתב כי לא עלה רושם להפרעה ראשונית בתקשורת.
- 24 8. לאחר דוח זה התקבל תסקיר משלים מיום 5.9.21. בתסקיר התייחס שירות המבחן לממצאי וועדת
25 האבחון, לתפקוד שאינו בטווח של מוגבלות שכלית התפתחותית, להעדר מחלת נפש או
26 פסיכותרפיה מגורית פעילה ולכך שאינה עונה לקריטריונים של אבחנת ASD (הספקטרום
27 האוטיסטי). לצד אלו התייחסו לממצאי האבחון מהם עולה כי ישנה דלות כללית מתונה של מכלול
28 להתכנים והתבוננות וכן השפעה מתמשכת של גורמים שונים שמקורם ברקע פסיכו-סוציאלי. כן
29 התייחס שירות המבחן לחוות הדעת הפסיכיאטרית הפרטית אשר קבעה כי הנאשמת כן עונה
30 לקריטריונים של ASD וסובלת מתסמונות נוספות והומלץ על ליווי פסיכיאטרי ופסיכולוגי וכן
31 טיפול ארוך טווח בתחום המיומנויות התקשורתיות.
- 32 9. שירות המבחן התרשם שאין לנאשמת דפוסי התנהגות אלימים מושרשים והסיכון להישנות התנהגות
33 דומה הוא נמוך. לסיכום התייחס לקשיים בתקשורת, לדכאון ולחרדה מהם סובלת, לקושי בוויסות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

1 והיותה בטווח הנמוך של הנורמה בהיבט הקוגניטיבי. כן העריך שבמצבי דחק מתגברים קשיי
2 התקשורת והנאשמת מתקשה לשקול תוצאות מעשיה. לסיכום המליץ שירות המבחן להעדיף את
3 הפן השיקומי שיתאים למאפייני האישיות של הנאשמת ולהטיל עליה צו מבחן לצד עבודות שירות.
4 10. במקביל לקבלת התסקירים ועריכת האבחון הוגשה ביום 8.6.21 חוות דעת פסיכיאטרית פרטית
5 מטעם הנאשמת. חוות הדעת אשר נכתבה על ידי הפסיכיאטרית דר' טלי וישנה ובסיומה קבעה כי
6 הנאשמת עונה באופן מלא לקריטריונים של הפרעה על הספקטרום האוטיסטי. בחקירתה הנגדית
7 בתאריך 9.9.21
8 11. ועדת האבחון הודיעה במסמך הבהרה כי אינה מוסמכת לקבל החלטה בדבר קיומו של אוטיזם. עם
9 זאת הפנתה לממצאי מרכז האבחון הפועל על פי סטנדרטים מקצועיים מקובלים לאבחון אוטיזם.
10 במהלך הדיון ביום 9.9.21 הוגש תקציר ממצאי הערכת מרכז האבחון אשר בסיומו נכתב כי "אין
11 עדות לקיומה של מחלת נפש או פסיכופתולוגיה מאז'ורית פעילה. כמו כן לא התרשמתי מבדיקתה
12 ומהאנמנזה מקיומה של הפרעה ראשונית בתקשורת" (והכוונה לאוטיזם- נ.ת.).
13
14

ראיות לעונש

15 12. במסגרת הראיות לעונש שנשמעו בשלב מוקדם יותר של ההליך ביחס לכלל הנאשמת העידו שמונה
16 הורים והוגש תצהיר נפגע עליו חתום אביה של א.א (לנאשמת לא מיוחסת פגיעה ישירה בה). גב' ר.
17 ט. אמו של א.ט, ביקשה להתמקד בעדותה בהשפעות המקרה אותן חווה המשפחה כולה. היא תיארה
18 את הטיפוליים השונים שילדה נאלץ לעבור ואת האופן בו מבטא את האלימות אותה חווה. כמו כן
19 ביקשה לספר על הלחץ אותו חווים ההורים בעצמם מאז המקרה בשל החשש מפני השפעות עתידיות
20 שעלולות להיות על ילדם. העיד מר צ. ט. אביה של ר.ט (שלא נפגעה על ידי הנאשמת). גב' ג. ל., אמו
21 של י.ג, סיפרה על כך שבנה למד לדבר מוקדם מהרגיל, כדי להגיד לה בכל בוקר "אמא לא גן. אביבה
22 לא", על התחושה הקשה שהיא חיה עמה עד היום על כך שבכל בוקר הביאה אותו לגן למרות מה
23 שאמר, על הגננות שהפנו את האצבע המאשימה בחזרה אליה, וטענו בפניה כי היא זו שגורמת לו
24 לחשוש ולפחד מהגן וחלילה לא ההתנהלות האיומה של הגן. כמו כן סיפרה בעדותה על הסיוטים
25 שחווה בנה, הפחד מזרים והקושי להסתגל למסגרות. עוד הוסיפה כי לעיתים נתקלת בנאשמת 1
26 ושוקלת לעבור דירה בעקבות כך. בנוסף התייחסה לעובדה כי לא מדובר במקרה הפרטי שלה, אלא
27 בגל אלימות ששטף את כל המדינה. הגב' ג., אמא של כ.מ, סיפרה בעדותה על ההרגשה שפגעו באמון
28 של בתה, ועל התחושה שחוותה כאשר צפתה במצלמות הגן וראתה את בתה פצועה ומדממת במשך
29 זמן ממושך מבלי שאף גננת מצוות הגן ניגשה לסייע לה. בנוסף, סיפרה על הקושי במציאת גן חדש
30 לביתה ועל חוסר היכולת לבטוח במסגרות חדשות. מר ל., אביו של ל.ל סיפר על ההשפעות הקשות
31 של המקרה על בנו, ועל ההשפעות על אשתו ועליו בתור הורים. על הקושי בלשלוח את ילדתם השנייה
32 לגן והחרדות והחששות שלא מניחות להם. כמו כן התייחס לתחושת האשמה הקשה ועל הקושי
33 לסלוח לעצמו על כך ששלח את בנו לאותו הגן. גב' מ. מסרה עדות לגבי פעוטה שאינה מופיעה בכתב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

1 האישום נגד הנאשמת. גב' ג. ב., אמה של ע.ב, סיפרה איך ראתה את ילדתה משתנה מאז שנכנסה
2 לגן. איך הפכה מילדה מאושרת לילדה שלא חייכה וסירבה כל בוקר מחדש ללכת לגן. בנוסף, סיפרה
3 על השיחות עם צוות הגן שידעו להפנות תמיד את האשמה כלפי ההורים. כמו כן סיפרה על הצפייה
4 בסרטונים ממצלמות הגן, על המראות הקשים ועל מה שראתה שנגרם לבתה. בנוסף, התייחסה
5 לתקופה המורכבת שלאחר העברת בתה לגן חדש ולכך שלמקרה יש השפעה יומיומית על בתה
6 ועליהם כהורים, ממנה מתקשים להשתחרר.
7 13. **לטובת הנאשמת העד אביה.** בעדותו סיפר על בעיות תקשורת מהן סבלה בתו מגיל ילדות ועל הבושה
8 שלו כהורה לאבחן ולטפל בה. כן סיפר על השפעת חשיפת הדברים על בתו ועל אבדן שמחת החיים
9 מאז.
10

11 **טיעונים לעונש**
12 14. **ב"כ המאשימה** עו"ד אורן התייחסה לחמשת ימי האלימות כלפי פעוטות שמרביתם היו כבני
13 שנתיים. סך הכל מנתה 18 ארועי תקיפה כלפי 15 קטינים שונים, חלקן בנוכחות נאשמות אחרות.
14 ב"כ המאשימה עמדה על תוספת האכזריות במעשים בשל ביצועם סמוך לשעת שינה. בתוך עבירות
15 תקיפה ביקשה לקבוע כי מעשי הנאשמת ברף הגבוה ביותר. המעשים לא בוצעו בשל אבדן שליטה
16 אלא כמעשי שגרה. הנזק שנגרם אינו מוגבל רק לילדים שנפגעו אלא גם למי שחוו אלימות סביבם
17 וכן בשל מרכיבים של השפלה ועלבון. לאלו מצטרף אירוע אחד בו נגרמה חבלה של ממש בדמות
18 מכאוב. המאשימה עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים, ניצול התמימות, פערי הכוחות והצורך להגן
19 על גופם של הקטינים ולאפשר להם ילדות בטוחה. כן הוסיפה כי מעשי הנאשמת פגעו בבטחון
20 ההורים ויכולתם לסמוך על מטפלים ועל הפגיעה במשפחות מעבר לפגיעה בפעוטות. המאשימה
21 הדגישה הנזק שכבר נגרם לילדים כפי שעלה מעדויות ההורים וכן פוטנציאל הנזק העתידי בשל דפוס
22 אלים ושגרה של אלימות.
23 15. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם כולל שיבטא את ריבוי העבירות וריבוי הנפגעים בין 18 לבין
24 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. המאשימה רואה בחומרה רבה יותר את הנאשמת שלפני
25 מנאשמת 1, לגביה עתרו לקביעת מתחם שבין 12 לבין 36 חודשי מאסר. חומרה זו נובעת מפגיעה
26 במספר גדול יותר של פעוטות (15 פעוטות בהם פגעה נאשמת 2 מול מול 11 שיוחסו לנאשמת 1),
27 מספר גדול יותר של ארועי תקיפה (18 לנאשמת שלפני מול 16 שיוחסו לנאשמת 1) וחומרה רבה יותר
28 של מעשי התקיפה (למרות שלנאשמת 1 יוחסו מספר עבירות של תקיפה הגורמת מכאוב ולנאשמת
29 שלפני עבירה אחת כזאת.
30 16. אשר לחוות הדעת של ההגנה, התנגדה המאשימה לממצאים. לשיטתה יש להעדיף את חוות הדעת
31 של וועדת האבחון על פני חוות דעת פרטית. מאחר ואוטיזם היא לקות שכלית, וועדת האבחון היא
32 הגוף המתאים לכך ולא פסיכיאטרית כפי שנעשה בחוות הדעת הפרטית. לעמדת המאשימה
33 המסמכים שהוגשו על ידי ההגנה ביחס לתקופת ילדותה של הנאשמת מתייחסים לקושי שפתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

- 1 להבדיל מקושי תקשורתי וקביעת מומחית ההגנה אינה מעוגנת בחומר החקירה. עוד ציינה התובעת
2 כי הנאשמת הגיעה לאבחון הפרטי יום לאחר וועדת האבחון. לסיכום עתרה למקם את הנאשמת
3 במרכז המתחם ולגזור עליה עונש מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי
4 משמעותי.
- 5 17. **ב"כ נאשמת 1**, עו"ד בללי פתח בכך שהפניה לפסיכיאטרית הפרטית נעשתה עוד לפני וועדת האבחון
6 ולא בעקבותיה. כן ביקש הסנגור לקבוע כי עניינה של הנאשמת פחות חמור מעניינה של נאשמת 1
7 שכן נאשמת 2 הורשעה רק בארוע אחד שבו נגרם מכאוב ולא יוחסה לא השלטת 'אווריר טרור' בגן.
8 לטענת ההגנה נאשמת 1 שהיתה גנת להבדיל מסייעת וכן המבוגרת והמנוסה, היא זו שהשפיעה על
9 נאשמת 2 שהיתה צעירה ובמעמד של סייעת. עוד הוסיף שבעוד שבעיותיה הרפואיות של נאשמת 1
10 התעוררו לאחר ההרשעה, נאשמת 2 סובלת מקשיים מגיל ילדות. כן סבר כי מעשי נאשמת 1 היו
11 בעלי אופי סדיסטי בעוד שאצל נאשמת 2 היה זה אבדן שליטה. הסנגור ביקש לקבוע כי מדובר
12 במקרה טרגי גם עבור הנאשמת, מקרה שיכול היה להימנע אם המדינה היתה קובעת אמצעי סינון
13 בטרם עיסוק בגני ילדים. לשיטת ההגנה בשל אופיה החלש של הנאשמת, מצאה עצמה מתמודדת
14 עם ילדים רבים בשעה שסייעות אחרות נעלמו ולא ידעה לבקש עזרה.
- 15 18. הסנגור הדגיש כי הנאשמת הודתה מיד ובאופן מלא, שיתפה פעולה עם שירות המבחן וועדת האבחון
16 וכי היא מכה על חטא ומתביישת במעשים. עוד הדגיש הסנגור כי פנתה לטיפול פרטי בינואר 2021
17 לאחר שגורי טיפול קודמים סרבו לטפל בה. הסנגור התייחס לביוש הנרחב שהיה מנת חלקה
18 ברשתות החברתיות ולהודעות קשות שנשלחו אליה בפלטפורמות שונות לרבות קריאות מאיימות.
19 תלונות שהגישה נסגרו מבלי לזכות לכל טיפול באופן שמצדיק הקלה בענישה מטעמים של אכיפה
20 בררנית. הנאשמת עמדה למשפט שדה ללא יכולת להתגונן. לשיטת ההגנה מתחם העונש ההולם נע
21 בין מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשים. הסנגור ביקש למקם את הנאשמת בתחתית המתחם תוך
22 מתן ביטוי לסיבות שהביאו אותה לביצוע העבירות, לקושי שלה להבין את המעשים או את הפסול
23 בהם עד כדי קרבה לסייג לאחריות פלילית. לתמיכה הוגשו מסמכים. הסנגור התייחס לדוח וועדת
24 האבחון ממנו עולה נימה של שיפוטיות קשה נגד הנאשמת באופן שהשפיע על הערכתה ומטיל דופי
25 בחזקת התקינות. כן הסנגור ביקש להעדיף את חוות הדעת של דר' וישנה בין היתר משום שגם
26 לעמדת ועדת האבחון אין זה מתפקידה של הועדה לאבחן לקות תקשורתית ועל שום שגם שירות
27 המבחן התרשם מקיומה של בעית תקשורת. לסיכום עתר לאמץ המלצת שירות המבחן.
- 28 19. לתמיכה בטיעונים הגישו שני הצדדים פסיקה.

דיון והכרעה

לקות תקשורתית

- 29
30
31 20. בתחילת ההליך לא עלו שאלות הקשורות לכשירות לעמוד לדין אולם לאחר קבלת התסקיר
32 התעוררה תחילה שאלה לענין מסוגלות קוגניטיבית. לאחר האבחונים אין עוד מחלוקת כי הנאשמת
33 אינה מתפקדת בתחום של מוגבלות שכלית התפתחותית אלא בטווח הנמוך של הנורמה. עם זאת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

- 1 בשלב זה, העלה הסנגור טענה לענין לקות תקשורתית והציג חוות דעת מטעמו (חתומה ע"י דר'
2 וישנה) אשר קבעה כי הנאשמת עונה לקריטריונים של הפרעה על הספקטרום האוטיסטי. יצוין כי
3 הסנגור לא טען לאי כשירות לעמוד לדין אלא ביקש לקבוע קרבה לסייג לאחריות פלילית.
- 4 21. בחוות הדעת מטעם ההגנה הציגה הפסיכיאטרית התייחסות למסמכי אבחון מילדות. במסמך של
5 המכון להתפתחות הילד שנערך כשהנאשמת היתה כבת 6 נכתבה התרשמות כי היא סובלת מקשיים
6 בתקשורת בינאישית על רקע ליקויים בשפה. לאחר מכן קיים אבחון מגיל 10 ואז סקירת התחנות
7 בחייה. לאחר עריכת שאלונים ואבחון מצאה הפסיכיאטרית מטעם ההגנה כי הנאשמת ממלאת אחר
8 התנאים הקבועים ב DSM5 של הפרעה על הספקטרום האוטיסטי.
- 9 22. בשלב זה חזרה ונדרשה ועדת האבחון לענין זה. בסיכום הערכה של מרכז האבחון (שבפניו היתה
10 חוות הדעת של דר' וישנה) נכתב כי "ניתן להתרשם מתפקוד תקשורתי וחברתי תקין". במבחן
11 ADOS הבוחן תפקודים והפרעות בתקשורת נמצא כי אינה עונה לקריטריונים הדרושים לאבחנה
12 על הרצף האוטיסטי גם לא בקירוב.
- 13 23. בטרם דיון והכרעה לא ניתן להתעלם ממרכיבים של טרגדיה שעוטפים את ההליך. לא יכול להיות
14 ספק בלבו של איש שהנאשמת על פי מאפייני האישיות שלה אינה מתאימה לשמש סייעת בגן ילדים.
15 בין שבעיות התקשורת עולות כדי לקות על הרצף האוטיסטי ובין שהן בעיות בינאישיות על רקע
16 אחר, יש לנאשמת נתונים העומדים בסתירה חזיתית לעבודה הכרוכה בטיפול בפעוטות. לנאשמת
17 קושי בוויסות רגשי וקושי באמפתיה ובהבנת האחר. בחירתה לעיסוק עם פעוטות היא טרגדיה
18 כפולה. טרגדיה לילדים שנפגעו ולהוריהם משום שבאמצעות הכשרה מסודרת של אנשי טיפול
19 בפעוטות, בחינות התאמה ופיקוח על העסקת אנשי טיפול ניתן היה למנוע אי התאמה כה ברורה.
20 בחינה בדיעבד של השתלשלות האירועים בתיק זה צריכה להיות בסיס חזק להקמת מנגנון הכשרה
21 של אנשי טיפול בילדים והקמת מנגנון פיקוח על העוסקים בתחום גם לפני גיל 3. הכשרה מחד גיסא
22 ופיקוח מאידך גיסא הם כה מתבקשים עד כי לא ניתן להאמין שבחברה מסודרת ומתוקנת מותרת
23 עבודה עם פעוטות ותינוקות ללא כל הכשרה וללא ביקורת ואכיפה. טרגדיה כפולה משום שגם
24 הנאשמת היא דמות טרגית. הנאשמת ניצבת היום בפני ענישה, כשברקע מגבלות אישיות שהוזנחו
25 ולא טופלו משחר ילדותה והוחמרו על רקע נסיבות חייה וספק אם הן ברורות לה. לו זוהתה וטופלה
26 בזמן, ניתן היה למנוע התרחשות העבירות ולחסוך את הסבל הכרוך בענישה. פתרון של ענישה, שהוא
27 הכלי המרכזי בידי מערכת האכיפה הפלילית, אינו מרפא את הפגיעה בפעוטות שנפגעו ובהוריהם
28 (למעט מענה מסוים לתחושת גמול) ואינו נותן מענה טיפולי לנאשמת אשר אין ספק כי היא זקוקה
29 לו. בנקודת הזמן הנוכחית כאשר לא ניתן להחזיר את הגלגל לאחור, העבירות בוצעו והן חמורות
30 מאוד, לא אוכל להעדיף את האינטרס השיקומי של הנאשמת ולאפשר לו להכתיב את התוצאה
31 הסופית בהליך הפלילי.
- 32 24. בחזרה לחוות הדעת המנוגדות- לצורך ההליך שבפני לא נדרשת הכרעה בין שתי חוות הדעת – זו של
33 מרכז הערכה גשר מול זו של מכון האבחון בראשות דר' וישנה. השאלה במרכז המחלוקת אינה אם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

- 1 הנאשמת נמצאת על הרצף האוטיסטי ומהם המבחנים המספיקים לשם קביעה כזו שכן לא קיימת
2 מחלוקת בשאלת כשירות דיונית או מהותית לעמוד לדין. מצבה הנפשי והקוגניטיבי של הנאשמת
3 הובא לדין לשם ביסוס הטענה כי יש להקל בקביעת מתחם העונש ההולם נוכח קרבה לסייג
4 לאחריות פלילית (סעיף 40ט(9) לחוק העונשין). עם זאת גם אם אקבל את חוות דעת ההגנה ללא
5 עוררין לא די בה לקבוע קרבה לסייג. על מנת לקבוע מתחם מקל בשל קרבה לסייג לא די להראות
6 כי הנאשמת בטווח הנמוך של הנורמה מבחינה שכלית התפתחותית ולא די להראות שהיא סובלת
7 מהפרעת תקשורת ראשונית. אבחנות אלו הן הבסיס שאחרי יש לעבור משוכה נוספת כלומר האם
8 בשל אותו ליקוי נפגעה יכולתה של הנאשמת להבחין בין מותר לאסור והאם התקרבה לגבול הזה.
9 התשובה במקרה שלפני היא בשלילה. בעיות התקשורת של הנאשמת לא פגעו ביכולתה להבין את
10 האיסור (ראו דברי דר' וישנה בחקירה נגדית שהשיבה בפירוש כי "היא יודעת שאסור להרביץ
11 לילדים" (עמ' 60 ש' 14, 15). הסיכום בעמ' 13 לחוות הדעת של ההגנה והפסקה לפני אחרונה בעמ'
12 17 לחוות הדעת מסייגת בלשון זהירה מאד את הקשר - "ליקוי ביכולת לאמפתיה יכול להסביר את
13 הכשל בהבנת מעשיה" וחוסר היכולת לקרוא את התגובה של הילדים "עשוי היה" למנוע ממנה לנהוג
14 כפי שנהגה. קביעות מהוססות אלו אינן עומדות ברף הראיה של מאזן הסתברויות הנדרש להוכחת
15 התקיימות נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעיף 40(ג) לחוק העונשין וגם ע"פ 7876/15
16 **חמאמרה נ' מדינת ישראל** (30.8.17) בפסקה 25). בחקירתה הנגדית אישרה הפסיכיאטריה
17 שהנאשמת הבינה את האיסור וידעה היטב שהמעשים אסורים. בענין זה כבר נקבע בפסיקה שככל
18 שאין פגיעה בבחון המציאות, אין משמעות לאוטיזם תהא הגדרתו אשר תהא" (ע"פ 9197/18 **פלוגי**
19 **נ' מדינת ישראל** (23.1.20)).
- 20 25. בחנתי האם לקות התקשורת של הנאשמת היא בבחינת הסיבות שהביאו אותה לבצע את העבירה
21 (סעיף 40ט(א)(5) או שבשל הלקות נפגעה יכולתה להבין את שהיא עושה, את הפסול במעשה או
22 משמעות המעשים (סעיף קטן 6) אך התשתית הראייתית שהוצגה אינה מספיקה לשם כך. דר' וישנה
23 הסבירה שיתכן שהבלמים הטבעיים הבנויים על אמפתיה לא פעלו אצל הנאשמת אך אין בכך
24 להסביר ביצוע המעשים מלכתחילה. ברור למקרא כתב האישום שהנאשמת לא חשה אמפתיה כלפי
25 הפעוטות אבל לא בשל כך תקפה אותם מלכתחילה (ראו בענין זה גם התרשמות הפסיכולוג המאבחן
26 שמצא כי לנאשמת יש משאבים רגשיים בתחום הנמוך של הנורמה בעמ' 12 בפסקה האמצעית לחוות
27 הדעת של ההגנה וגם התרשמותו שיש לה קושי ביכולת אמפתיה ובהבנת דקויות חברתיות, בעמ' 13
28 בפסקת הסיכום). תקיפת ילדים אינה נכללת בתחום של 'דקויות חברתיות' קשות לפיענוח. חוות
29 הדעת של ההגנה הציעה ספק סביר לענין הקשר הסיבתי בין הלקות לבין האלימות אך לא מעבר
30 לכך.
- 31 26. אין בכך כדי לומר שאין מקום להקל בעונשה של הנאשמת משום מצבה. מכלול הנתונים המופיעים
32 בחוות הדעת של ההגנה בהחלט ראויים למקום וארחיב על כך בהמשך אלא שמיקום ההקלה יבוא
33 בגדר פגיעת העונש בנאשמת (כלומר בתוך המתחם) ולא בקביעת המתחם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

מתחם העונש ההולם

27. לערכים שנפגעו התייחסתי בהרחבה בגזר הדין שניתן בענין נאשמת 1 ואני מפנה לאמור שם. פגיעה בחמישה-עשר ילדים רכים כבני שנתיים על ידי מי שאמורה לדאוג להם ולשמור עליהם מכל משמר רומסת את האמון שניתן בנאשמת על ידי ההורים. בעדויות ההורים לעונש ניתן היה לשמוע עדיין את התדהמה מול מה שהתחוויר להם כמציאות בה היו נתונים ילדיהם ואת תחושת האשמה הכבדה. יש לחזור ולומר באופן ברור וחד משמעי. האשם אינו בהורים. אף הורה אינו צריך לדמיין ולא יכול להעלות בדעתו כי בזמן שבנו שוכב לשנת צהריים בגן, מרימה אותו הסייעת ומשליכה אותו למזרון אחר ודורכת עליו. אף הורה לא יכול לצפות לכך שסייעת דוחפת פעוט, בועטת בו ודורכת על רגלו. לא בהורים האשמה.

עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים חריפה ביותר. מדובר באלימות שתועדה במצלמות בחמישה ימים נפרדים. מספרם הרב של הפעוטות שנפגעו (15), גילם הצעיר (שנתיים), פער הכוחות שאין גדול ממנו בין פעוט שעדיין אינו יכול לדבר ואין לו כל דרך להתגונן לבין מי שאחראית לכל צרכיו במשך שעות רבות של היום ואופי האלימות כל אלו מהווים פגיעה ברף גבוה מאד בערכים שאין בסיסיים מהם. שלמות הגוף, הגנה על הנפש הרכה בעת התפתחותה, הזכות לילדות מוגנת ובטוחה. בקביעת המתחם יש חשיבות לעבירה המיוחסת. וודאי שיש מקום לתת ביטוי לכך שלנאשמת מיוחסות עבירות תקיפה ורק עבירה אחת של גרימה חבלה בדרך של מכאוב. עם זאת, עצמת עבירות התקיפה בהן הודתה הנאשמת היא ברף חומרה גבוה ביותר. דריכה מכוונת על רגלו של פעוט, דריכה על רגלה של פעוטה אחרת ובעיטה בה, דחיפת פעוט שלישי אל הקיר בעיטה בו ודריכה על רגלו. הרמת פעוט מן המזרון תוך תפיסה בבגדיו, משיכה למעלה והשלכתו בחוזקה לעבר מזרון, השלכת פעוטה נוספת בחוזקה לעבר מזרון אחר, משיכת פעוט ישן בזרועותיו והשלכתו לעבר מזרון אחר ואז דריכה בחוזקה במכוון על רגלו, מכות על הישבן, השלכה חוזרת של פעוטות על מזרון, בעיטות ודריכה חוזרת שוב ושוב על פעוטות. באחד המקרים הפילה הנאשמת פעוטה למזרון, גררה אותה על המזרון והצמידה את ראשה בכוח. בתוך סולם עבירות התקיפה ניצבים מעשי הנאשמת במדרגה גבוהה של חומרה. גם כאשר משווים בין המעשים מאחורי עבירות התקיפה לבין המעשים שיוחסו לנאשמות 1 ו-3, מרבית מעשיה של הנאשמת חמורים יותר מאלו שיוחסו לנאשמת 1. לבחינה מהותית של המעשים להבדיל מהשקפה על סעיפי החיקוק לבד ראו הדין שערך כב' השופט שטיין בפסקה 12 בע"פ 8937/20 פלוני נ' מדינת ישראל (5.9.21).

28. לצד עבירות התקיפה הורשעה הנאשמת גם בארוע אחד שבו גרמה מכאוב לפעוט. באותו מקרה הרימה הנאשמת את הפעוט באוויר, הטיחה אותו למזרון וחיבטה בגופו. לאחר מכן שוב הרימה אותו, סובבה אותו באוויר, זרקה אותו למזרון ולחצה על גופו עם ידיה מספר פעמים.

29. בקביעת המתחם שקלתי העובדה שלא נגרמו נזקים פיזיים ישירים זולת מכאוב שתואר לעיל. עם זאת כבר כעת תיארו ההורים פגיעות שהתממשו בפועל ואשר נותנות אותותיהן על הפעוטות. כן שקלתי פוטנציאל הנזק הרב לפגיעה בנפשם הרכה. חוסר אפשר של הפגיעה שאינה תוצאה של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

- 1 התנהגות כלשהי של הפעוטות ולעיתים בזמן שהפעוטות ישנים עלול לערער את בטחונם, את יכולתם
2 לפענח את העולם ולהשפיע על התנהגותם, ועל יכולתם לתקשר עם אחרים באופן שמוקדם עדיין
3 לאמוד. פוטנציאל הנזק גדל מקום שהפגיעה חוזרת, גדל מול חוסר האונים המוחלט של הפעוטות
4 וחוסר יכולתם להשפיע על האלימות שחוו וגדל אף יותר מקום שהפוגע הוא אותו אדם שגם מאכיל
5 ודואג. מנגד שקלתי העובדה שהנאשמת היתה סייעת ולא הגנת שהכתיבה את הטון בגן.
6 30. לנאשמת מיוחסות עבירות בחמישה ימים שונים. די בתיאורי האלימות באותם חמישה ימים נפרדים
7 כדי להצביע על שגרת אלימות. אלימות על ידי הגנת ועל ידי הנאשמת, אלימות בשעות משתנות,
8 ללא התנהגות מקדימה שיכולה להסביר התפרצות זעם, גם בשעה שהפעוטות שוכבים על מזרונים
9 בשעת צהריים, אלימות שאינה עוצרת כאשר הגנת נמצאת או בנוכחות סייעת אחרת. דבר אינו עוצר
10 את פעילותו השוטפת של הגן. יום הולך ויום בא, הורים באים והולכים ושגרת האלימות יציבה
11 בחוסר הפשר שלה. כל כך שגרתית שהנאשמת תוקפת חמישה-עשר פעוטים. כפי שקבעתי בענין
12 נאשמת 1 לא ניתן לראות כל מקרה כמנותק מאחרים ונשפט כעומד בפני עצמו. קיים ערך מצטבר
13 לפגיעה בשל התרחשויות בסביבה שבה נפגעים פעוטים אחרים. הקירבה והשהות המשותפת בגן
14 אמורים לזמן חוויות של יצירת קשרים עם אחרים ופיענוח העולם דרך מה שנלמד בגן. כאשר מה
15 שנצפה ונחוות על ידי הפעוטות הוא אלימות חוזרת, בין כלפיהם ובין כלפי חבריהם, נחשפים כל
16 הפעוטות לשפה של אלימות שמחלחלת אל התודעה ומעצבת את עולמם עוד לפני שהם מסוגלים
17 לתת לה ביטוי במילים. הגם שרק חלק ממעשי האלימות מיוחסים לנאשמת, גדולה עוצמת הפגיעה
18 מסך חלקיה בגודל הנזק שהיא מסבה ובעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים.
19 31. למדיניות הענישה התייחסתי בגזר הדין שניתן לנאשמת 1 ואני מפנה לאמור בסעיף 16 ולפסיקה
20 המפורטת שם. בגזר הדין הנוכחי נקודת ההשוואה המרכזית היא המתחם והעונש שנגזרו על נאשמת
21 1 בעניינה קבעתי מתחם שבין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל. נקודות לחובת הנאשמת שלפני הן
22 מספר רב יותר של פעוטים שנפגעו (15 בהשוואה ל- 11), עבירות תקיפה ברף חמור יותר ומספר ארועי
23 אלימות רב יותר (18 בהשוואה ל- 16). כל אחד מן הנתונים הללו הוא בעל משמעות רבה. לא מדובר
24 במספרים ובהשוואה מתמטית אלא בפעוטים ובמנין הפגיעות בהם. תוספת של ארבעה ילדים רכים
25 מאד בשנים שספגו בגופם ובנפשם בעיטה, השלכה, דריכה על רגליים, היא תוספת רבת משקל. מנגד
26 אינני מתעלמת מן העובדה שלנאשמת 1 יוחסו ארבע עבירות של גרימת מכאוב להבדיל מאחת
27 שיוחסה לנאשמת שלפני (בהסתייגות שכבר צוינה לעיל). כן מצאתי להשוות למתחם שקבעתי בענין
28 **אלקיים** (ת"פ 1525-11-18) שם קבעתי מתחם שבין 18 לבין 30 חודשי מאסר בגין שלושים מעשי
29 תקיפה כלפי 19 פעוטים ולנאשמת 2 באותו הליך קבעתי מתחם שבין 10 לבין 24 חודשי מאסר בגין
30 14 מקרי תקיפה כלפי 7 קטינים.
31 32. עיינתי בפסיקה שהגיש לעיוני הסנגור (חלק מן הדוגמאות הובאו במסגרת קביעת המתחם בענין
32 נאשמת 1 ועל כן לא ארחיב, כך למשל בענין **מזרחי וחכמון**). מקרים אחרים שהובאו קלים יותר. כך
33 למשל בענין **פרץ** (ת"פ (קריית) 6074-10-17 מדובר בפגיעה בארבעה קטינים ובמעשים פחות חמורים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

- 1 באותו ענין עמדת המאשימה עצמה היתה לקביעת מתחם שתחילתו שישה חודשי מאסר. בענין
2 **שכטמן** (ת"פ (ת"א) 40146/07) גזר בית המשפט עונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר
3 שקבע לגבי הנאשמת כי האגרסיביות בה נהגה לא היתה מתמשכת ומקורה בקפדנות יתר מתוך כוונה
4 של שמירה על פעילות של כלל הילדים ובסביבה בלתי אפשרית מבחינת כמות הילדים עליהם נדרשה
5 להשגיח. במאמר מוסגר אציין כי ספק אם בית המשפט היה גוזר אותו עונש כיום כפי שעשה בשנת
6 2009. בענין **ירון** (ת"פ (חיפה) 40095-07-14) דובר בארוע בודד וגם שם עמדת המאשימה לעונש היתה
7 ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וראו עמדתה השונה של המאשימה לעונש גם בענין **טרנר**.
8 33. **על יסוד כל שנאמר אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בענין נאשמת 2 נע בין 14 חודשי מאסר**
9 **לבין 28 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**
10 34. **העונש המתאים לנאשמת** – הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום וקיבלה עליהן אחריות שחסכה
11 ניהול ההליך ושמיעת ראיות שלו נשמעו היו מסבות צער נוסף להורים. נסיבות חייה מורכבות כפי
12 שעולה מן התסקיר ומחוות הדעת השונות וממסמך ס/3 ולא אפרט בשל צנעת הפרט. לנסיבות בהן
13 גדלה היתה השפעה על אופיה ובמצבה כיום גזירת עונש מאסר תהיה קשה לה מעבר לקושי המובנה
14 עבור כל נאשם הנשלח למאסר לראשונה בחייו. בענין קשיים אלו קיים דמיון בין האמור בסעיף
15 1.3.5 של ההערכה שנערכה במרכז האיבחון, לבין התרשמות המטפל במסמך ס/3 לבין התרשמות
16 הפסיכיאטרית הפרטית. כמו כן אין מחלוקת כי מבחינה שכלית התפתחותית הנאשמת מתפקדת
17 בטווח הנמוך של הנורמה וגם מטעם זה פגיעת עונש מאסר תהיה קשה עבורה. לנאשמת בעיות
18 מילדות אשר מתועדות במסמכים ובכתובים (מסמכים ת/1, ס/3, 4/ס בעיות אלו לא זכו למענה
19 טיפולי ייעודי והוריה החליטו לשלבה במסגרות 'רגילות' לאורך שנות בית הספר. במסגרות אלו לא
20 היה מי שיזהה את הקשיים שנצפו בגיל רך וכפועל יוצא גם לא מי שיטפל בהם. התוצאה נראית לכל
21 אורך נתיב חיי הנאשמת (וראו עמ' 57 ש' 5, עמ' 59 ש' 9, עמ' 61 ש' 13). הגם שלכאורה הנאשמת
22 עברה בתחנות החיים המקובלות בישראל, בית ספר, צבא ועבודה, בפועל בכל אותן נקודות צברה
23 חוויות של אי התאמה וקשיים בינאישיים ניכרים.
24 35. לאורך ניהול ההליך עברה הנאשמת מסכת קשה של ביוש ברשתות החברתיות וחלק מן הטקסטים
25 שהוגשו לעיוני כללו מסרים קשים ומאיימים (ס/1, ס/2 ו- ס/6). תלונות שהגיש הסנגור בגין אותן
26 הודעות מאיימות נסגרו על ידי המשטרה.
27 36. בקביעת העונש שקלתי המלצת שירות המבחן והנסיבות המפורטות בתסקירים. לא ניתן להתעלם
28 מגורמי סיכון ובהם תובנה נמוכה באשר לחומרת המעשים ולהשלכותיהם, קושי בזיהוי
29 אלטרנטיבות להתנהגות, חוסר בשלות וקשיי תקשורת. מנגד יתכן שחוסר התובנה נעוץ במיקום
30 בטווח הנמוך של הנורמה יחד עם קשיי התקשורת שלא טופלו ומאפייני האישיות שמקשים על
31 התבוננות פנימית ותובנות. שקלתי העדר הרשעות קודמות, העדר דפוסי התנהגות אלימים, הרתעה
32 מן ההליך המתנהל והפסקת עבודה עם ילדים. שירות המבחן העריך סיכון נמוך להישנות התנהגות
33 דומה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

37. שקלתי פניית הנאשמת לטיפול פרטי, גם אם בשלב מאוחר החל מינואר 2021. לצד זאת בפרק הזמן שחלף מאז נחשפו המעשים בשנת 2018 לא חלה התקדמות בפיתוח תובנה מעמיקה יותר באשר לפגיעה ולתוצאותיה ועד היום לא עברה הנאשמת תהליך עצמי מעמיק. בהעדר טיפול יסודי וללא קידום תובנה פנימית, התוצאה היא שעד היום לא הביעה הנאשמת חרטה בפני ההורים וגם בזכות המילה האחרונה שניתנה לה בבית המשפט לא הביעה חרטה או בקשת סליחה. הדרך הטיפולית הנחוצה ארוכה ולא בכדי המליץ שירות המבחן על צו מבחן לשילובה בטיפול. מדובר באישה צעירה ויש לקוות כי לאחר ריצוי עונשה תשוב לטיפול ותקדם אופק זה שחשיבותו חיונית.
- שקלתי חלופ הזמן מאז העבירות אם כי השנה האחרונה חלפה בשל הזמן הנחוץ לעריכת תסקיר וקבלת דוח איבחון והתמשכות ההליך נבעה בין היתר מחילופי מותבים.
38. מכלול הנסיבות האובייקטיביות היה מצדיק גזירת עונש חמור במספר חודשים מן העונש שנגזר על נאשמת 1. עם זאת, שוכנעתי מדוח ועדת האבחון ומחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשו כי קיימות נסיבות אשר מצדיקות התחשבות בנאשמת בשל הליקויים מהם היא סובלת. התיעוד במסמכים שהציג הסנגור מלמד על כך שהליקויים אינם תוצר של המשפט מתוך ניסיון לזכות ברווח משני אלא מתארים את הנאשמת החל מילדותה ועד היום. חקירתה הנגדית של הפסיכיאטרית מטעם ההגנה המחישה היטב את הפער בין הנתונים הכתובים על הנייר (למשל שירות צבאי ותפקוד המאפשר רשיון נהיגה) לבין ביצועיה של הנאשמת בפועל המצביעים על תובנה בלתי בשלה וליקויים עמוקים במישור הבין-אישי המלווים אותה בכל שנות חייה.
39. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על נאשמת 2 את העונשים הבאים :
- (1) **15 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרה מיום 11.6.18 ועד 15.6.18.
- על הנאשמת להתייצב למאסרה בכלא נווה תרצה ביום 14.11.21 עד השעה 10:00, או לפי החלטת שבי"ס, כשברשותה תעודת זהות או דרכון. על הנאשמת לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומיון של שבי"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.
- ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ.** דרכונה של הנאשמת הופקד במזכירות.
- בנוסף על הנאשמת לחתום על התחייבות כספית בסך 50,000 ₪ להבטחת התייצבותה לריצוי עונש המאסר וזאת כתנאי לדחיית ריצוי המאסר כאמור לעיל.
- (2) **6 חודשי מאסר על תנאי** והתנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורה לא תעבור עבירת אלימות.
- (3) **פיצוי בסך 3,000 ₪ לכל אחד מעשרת הפעוטות שזהותם ידועה.** המאשימה תעביר פרטי ההורים למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.1.22 והבאים בכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד היתרה לפירעון מידי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ספטמבר 2021

ת"פ 11847-10-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

1 תנאים כספיים שנקבעו במסגרת המ"ת – יחולו עד להתייצבות לריצוי המאסר.

2

3 המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

4 מוצגים – בהתאם לשיקול דעת קצין האחראי על החקירות.

5

6 ככל שקיים פיקדון בתיק זה או בתיק מעצר קשור אליו, בכפוף להעדר מניעה אחרת ולאחר
7 התייצבות למאסר, יוחזר לנאשמת או בהתאם ליפוי כוח מטעמה.

8

9 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

10

11

12

13

14

ניתן והודע היום כ"ג תשרי תשפ"ב, 29/09/2021 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת
סגנית נשיא

15

16

הוקלד על ידי שוחט אלה